

H U S V É T K O R

Irta: DARVAS SZILÁRD

*Holdhomlokán a irás lángolt,
Egekbe nyúlt a termete,
Két keze csillagokba tévedt,
Proliknak volt a gyermeke,
A szó hevité hogyha fázott,
A bűnösökkel vacsorázott
És furcsa álmot kergetett.*

*Beszélgetett az uccanővel
És feloldotta szégyenét,
Köpött a sunyi tisztességre,
Mely hullahuson éldegélt,
Ijesztő átkokat morogva
Korbácsot vitt a templomokba
És tűzben égő két szemét.*

*Köréje gyültek s mézes száján
Mesélő patak csordogált,
A bűnös város összerezsent,
Ha tiszta hangja orgonált,
Felhők közé, hegyekre hágott,
Igéretett egy új világot
És megkönnyezte otthonát.*

*Nagy perben volt a gazdagokkal
S papoknak hitről prédikált,
A régi irást elvetette
És írt egynéhány szép imát
S kik körülötte hemperegtek,
Bolondja volt a gyermekeknek
S ők éltették az új királyt.*

*Utolsó útja érdekes volt,
Csődület volt már jó korán,
Két rabló közt lógott a költő,
Ki túlnőtt elfajult korán,
A rend, a béke helyreállott,
A tőzsér vígan vacsorázott
S jókat ölelt az asszonyán.*